

להחזרה שתאייר עליו אורה, להשכילו בתורה הקדושה לבינה יתירה בסתרי טהורה (ט) ומאותו הקדושה והאור משתלשל ונשפע גם על רוחו ונפשו להשלימם בשילימות (ח).

ולכן אמרו ז"ל [שבת קי"ט, ב']: "כל העונה אמן יהיה רבה מברך בכל כהן קורעים לו גזר דין,sap וafiloy יש בו שמצ' של עבודה זרה מוחלים לו. כי עיקר כוונת זה השבח, הוא שיתאצל ויושפע תוספת ברכה ושפעת אור עליון לכל הד' עולמות אבי"ע, (*). וזהו יהיה רבה מברך, הינו, שיתאצל ברכה ותוספת קדושה ממנה יתרברךשמו, עד "לעלם" – הוא עולם האצילות, ומשם גם "לעלמי" – הם ב' עולמות בריה יצירה, "עלמיה" – הוא עולם העשיה, והם שורש הד' דרגין של האדם בראש הנשמה ונר"ן. וכשמכוכין האדם בקדושת מחשבתו-באמירת זה השבח לעורר ולהשפיע על ידו תוספת קדושה וברכה על שרש נשמתו, ומשם על נשמו ורוחו ונפשו, גורם בזה להתם ולכללה כל עון וחטא אשר חטא באיזה בחינה מלאו הג', והוא כלל היו, וזה כל עיקר עניין התשובה האמיתית כנ"ל, שכן מוחלין לו על כל עונותיו (ט).

ובחרת בחים

לא טהורה ח"ז לא כוארה לא שייך כל העניין שמבואר כאן, כי אין להן שייכות לתקן החטאן ע"י עסוק התורה בלבנה יתירה. ו"יל דיתacen להן התיקון של עסוק תורה על ידי עסוק התורה של בניהן ובבעליהן, כדאיתא בסוטה [כ"א, א'] דנסים שייכות לזכות התורה באגרא דמקראי ומתניין בניהו ונתן להו לגבריהיו עד דאת מהי מדרשה עי"ש, ואף דבפועל לא עסקו הן בתורה, אבל כיון שהتورה נלמדה על ידיהן, או ר' תורה שנתחווה על ידיהן מהני להן כמו לאיש הלומד בפועל. ועד"ז גם מי שאינו יכול ללמידה עצמו, אם יעשה שותפות של ישכר וצבולון דחשייב כאילו הוא עצמו עסוק בתורה כמבואר ביו"ד ס"י רמ"ז גם בן מהני לתקן מה שחתאו ע"י מחשבה לא תורה ח"ז.

(ט) העניין בזה, דשבת דאי"ר מיוחד שאר השבות שאומרים, דשבת זה שנאמר בכונה יש בכוחו לפתח מקור השפע מלמעלה שיתאצל ברכה ותוספת קדושה ממנה יתרברך, וכמו שע"י תשובה נפתח השפע מלמעלה לתקן הפגמים שנעשו ע"י חטאינו

עסק התורה. ולהלן בשער ד' פרק ל"א כתוב רבינו ז"ל: כי עיקר התשובה שלמה האמיתית שהוא אהבה הוא רק ע"י עסוק התורה כראוי עי"ש. ועיין בדברי רבינו יונה שער ד' אות ט"ז שכח וו"ל: עתה נדבר על מי שיש בידו עון חלול ה' וככו' עוד תמצא לו כפירה בהגיונו תמיד בתורה ויגיעתו בה כאשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה [ר"ה י"ח, א'] "אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה" [שםואל א'-ג, י"ד] בזבח ובמנחה אין מתכפר, אבל מתכפר בדברי תורה, ואף על פי שהיא עון בית עלי מחולול מצות קדשים וכו'. והנה כי התורה רפואה לכל מכח נחלה מאד, על כן כתוב משליל [ט"ו, ד'] "מרפא לשון עץ חיים" ע"כ. עיין במילאים מש"כ עוד בעניין זה.

(ח) מבואר בדברי רבינו שע"י עבودת התשובה יוכה לבינה יתירה בסתרי תורה מה שלא היה מشيخ מקודם. ועיין בדברי הגרא"א בשיר השירים [א', ט"ג], הבאנו לשונו לעיל פרק י"ב אות י"ב.

(ט) והנה לעניין נשים שחטאו במחשבה אשר